

HAJDEMO U DOM GOSPODNI

Mario Dučić,
siječanj 2008.

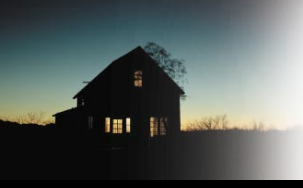
Propovijedi Crkve cjelovitog evanđelja su besplatna publikacija. Ako ih želite dobiti na svoju adresu, javite nam se.

„Obradovah se kad mi rekoše: „Hajdemo u Dom Jahvin!“ (Psalam 122:1)

U svijetu, a pogotovo na Zapadu, postoji jedan negativan trend - sve rjeđe dolaženje na crkvene sastanke. Iako je razumljivo da vjernici mogu biti zauzeti svojim odgovornostima na poslu ili obitelji, Crkva odlazi u krajnost čineći sve kako bi što više umanjila broj tjednih crkvenih sastanaka te ih skratila što više kako bi vjernici mogli imati više vremena za sebe i svoje potrebe.

U velikim crkvama na Zapadu rijetki odlaze na službe ili aktivnosti tijekom radnog tjedna, a kamoli na zajedničke molitvene sastanke. Crkve podilaze modernim trendovima

★ **Crkve podilaze modernim trendovima prema kojima se sve rjeđe propovijeda iz Božje riječi - ustvari u nekim crkvama više se vremena potroši na informacije i reklame nego na propovijedanje - a sve je više zabave i događanja kako bi se privukli ljudi.**

prema kojima se sve rjeđe propovijeda iz Božje riječi - ustvari u nekim crkvama više se vremena potroši na informacije i reklame nego na propovijedanje - a sve je više zabave i događanja kako bi se privukli ljudi. Crkva je uhvaćena u vrtlog raznih smicalica i zamki kako bi zadobila nespasene ili vjernike za dolaske na crkvene sastanke.

Vjernici bez srama i previše razmišljanja žrtvuju svoje dolaske i po više tjedana radi posla, a vjerujem i svojih financijskih prohtjeva. Sve su češći izgovori poput "bolestan sam", "umoran sam", "ne osjećam se dobro u crkvi" i slično. Zanimljivo je kako ljudi nisu bolesni i umorni za posao, ali kada dođu do crkve, jednostavno za nju, "nemaju snage". Ako i dođu, na njihovim je licima sve manje prave radosti i iščekivanja - dolazak postaje kao neka teška obaveza koja se jednostavno mora izvršiti; dolazak u crkvu postaje usputan, bez pripreme srca i uma za Božju riječ, a misli vjernika često su usmjerene na druženja poslije crkvenog sastanka.

Zato nije ni čudno što sve više vjernika

★ **Dolazak postaje kao neka teška obaveza koja se jednostavno mora izvršiti; dolazak u crkvu postaje usputan, bez pripreme srca i uma za Božju riječ, a misli vjernika često su usmjerene na druženja poslije crkvenog sastanka.**

otpada od Krista, sve više ih pati od strahova i depresije, sve više ih je manje učinkovitih za Božje kraljevstvo – jer zanemaruju jednu od temeljnih stvari potrebnih za zdrav kršćanski život, a to je redovit odlazak u Božji dom. Charles Finney vezano uz dolaske na crkvene sastanke običavao je reći da Crkva neće nikada vidjeti probuđenje ako svi vjernici ne budu dolazili na sve crkvene sastanke. Danas bi se takva izjava u mnogim crkvama smatrala ekstremnom, ali zamislite kakva bi radost bila pastirima vidjeti ponekad crkvu u istom broju i na nekom tjednom sastanku, kao na nedjeljima! Vjerujem da bi takva voljna participacija ponovno dovela do uzbuđenja i vjere među vjernicima – ali prema svemu sudeći, to ćemo vidjeti jedino u probuđenju usnule Crkve.

► **1. AKO VJERNICI ŽELE IZDRŽATI PRITISKE POSLJEDNJIH DANA, ODRŽATI SVOJU VJERU I RADOŠT U GOSPODINU TE BITI UČINKOVITI ZA BOŽJE KRALJEVSTVO, VAŽNO JE DA REDOVITO DOLAZE U BOŽJI DOM**

Pisac Poslanice Hebrejima, upozoravajući na skorašnji dolazak našega Gospodina Isusa Krista, vjernicima kaže da ne izbjegavaju svojih sastanaka u ovim zadnjim danima, već da se potiču na ljubav i dobra djela koja uključuju dolaske na crkvene sastanke: „*Ne ostavljajmo, kako neki običavaju, svoga vlastitog sastanka, već se sokolimo međusobno, i ovo to više što vidite da se približava Dan!*“ (Hebrejima 10:25)

Kada u ovim posljednjim danima, dok sve više jača duh antikrista, izbjegavamo dolaske na crkvene sastanke, odustajemo od

međusobnog hrabrenja i primanja pomoći od drugih vjernika. Koliko je samo vjernika propalo ili otpalo zato što su se u vremenima pritisaka povukli od svojih braće i sestara? Što smo bliže drugom Isusovu dolasku, više će biti duhovnih borbi i progonestava i najbolji „lijek“ i podrška su dolasci u zajedništvo svetih. Lako je doći u crkvu kada nema pritisaka, ali kod mnogih, čim se pojave poteškoće ili kakva progonestava, prvo što čine prestanu dolaziti na crkvene sastanke i radije se bore u svojoj vlastitoj snazi, podalje od svih – a to je najveća đavolska zamka! U takvim vremenima trebali biste učiniti sve što je u vašoj moći da dođete među Božji narod!

Kada se Salomon molio za svrhu Božjeg hrama, hram mu je predstavljen kao mjesto u kojem su vjernici mogli kroz molitvu doći Bogu kad god bi ih neprijatelj pritisnuo ili kad bi imali neke probleme: „*Ako narod tvoj poraze neprijatelji jer se ogriješio o tebe, ali se ipak k tebi obrati i proslavi ime tvoje i u ovom se Domu pomoli i zavapije k tebi, onda ti čuj to s neba, oprosti grijehе svojem narodu izraelskom i dovedi ga natrag u zemlju koju si dao njima i njihovim očevima...*“ (2. Ljetopisa 6:24-25)

Kada bi se našli u životnoj opasnosti, Božja namjera nije bila da se povuku iz hrama, već da dođu u Božji dom i mole. Danas kad pitate ljude zašto ne idu u crkvu, oni često kažu da ne mogu dolaziti jer su ili bolesni ili imaju probleme, a zanimljivo je što im je zadnja opcija doći u Božji dom. Često se povuku u sebe zajedno s đavлом kao jedinim prijateljem u izolaciji.

Kada ste u problemima i pod pritiscima,

najgore što možete učiniti jest povući se i prestati dolaziti među svete; jer jedino ćete među njima dobiti pravo ohrabrenje, jedino među braćom i sestrama vaša vjera može rasti dok slušate svjedočanstva Božje riječi.

Pismo kaže da „*vjera dolazi od propovijedanja, a propovijedanje biva riječju Kristovom*“. Koje je bolje mjesto za propovijedanje Riječi nego Božji dom, odnosno crkva? U teškim situacijama vjera nam ne može rasti izbjegavamo li sastanke Božjeg naroda.

Često vjernici padaju, gube vjeru i nadu jer se povuku s mjesta gdje se čuje Božja riječ. Đavao im laže da svoje probleme mogu riješiti radom ili nekim drugim aktivnostima. Ispijanje kava uz tračanje, bavljenje sportom s braćom ili sestrama, ili pak zajednički izleti ne mogu zamijeniti dolazak u Božji dom. Klišeji poput onoga „Ne idem u crkvu, već molim sam“ vode u propast.

✦ Nije ni čudno što sve više vjernika otpada od Krista, sve više ih pati od strahova i depresije, sve više ih je manje učinkovitih za Božje kraljevstvo – jer zanemaruju jednu od temeljnih stvari potrebnih za zdrav kršćanski život, a to je redovit odlazak u Božji dom.

U ranoj crkvi vjernici su imali određene dane kad su odlazili u Božji dom.

Podsjetimo se samo proročice Ane koja se, kaže Pismo, nakon sedmogodišnjeg braka posvetila Bogu i do svoje osamdeset i četvrte godine... „*nije ostavljala hrama. Noću i danju služila je Bogu postom i molitvom.*“ (Luka 2:37) Ili pak učenika u ranoj crkvi koji su se svaki dan sastajali u hramu: „... *kao što su svaki dan postojano – kao po dogovoru – bili u hramu, tako su po kućama lomili kruh i zajedno uzimali hranu vesela i priprosta srca.*“ (Djela apostolska 2:46) Petar i Ivan imali su običaj „*ulaziti u hram na molitvu u devet sati.*“ (Djela apostolska 3:1)

Isus je, čitamo u Lukinu evanđelju, odlazio po svom običaju u sinagogu: „*Dođe u Nazaret gdje je odrastao te po svom običaju u subotu uđe u sinagogu.*“ (Luka 4:16) dok je ostalim danima i te kako bio uključen u službu. Kada je otišao u nebo, učenici su se veselo vratili u Jeruzalem „*gdje su sve vrijeme bili u hramu hvaleći Boga.*“ (Luka 24:53)

„*Obradovah se kada mi rekoše: »Hajdemo u Dom Jahvin!« Eto, noge nam već stoje na vratima tvojim Jeruzaleme. Jeruzaleme, grade čvrsti*

✦ **Kada u ovim posljednjim danima, dok sve više jača duh antikrista, izbjegavamo dolaske na crkvene sastanke, odustajemo od međusobnog hrabrenja i primanja pomoći od drugih vjernika.**

sazdani i kao u jedno saliveni.“ (Psalam 122:1-3) Ono što je Jeruzalem bio za Izraelce, crkva je za vjernike - mjesto radosti, snage, okrijepe, Božje snage i zajedništva - mjesto gdje bi vjernici trebali pronaći utjehu i ohrabrenje, njihove bi noge uvijek trebale biti spremne radosno i voljno doći u Božji dom, pogotovo u ovim posljednjim danima svjetske povijesti.

► 2. U BOŽJEM DOMU VJERNICI PROSLAVLJAJU BOGA, SLUŠAJU BOŽJU RIJEČ I PRIMAJU SAVJET OD NJEGOVIH SLUGU

„*Onamo ulaze plemena, plemena Jahvina, po Zakonu Izraelovu, da slave ime Jahvino. Ondje stoje sudačke stolice doma Davidova.*“ (Psalam 122:4-5)

Danas je postalo moderno da ljudi izbjegavaju odlazak u crkvu i trče po raznim seminarima, kršćanskim institucijama, privatnim kućnim grupama i tko zna kojim paracrkvenim aktivnostima gdje dobivaju razna proroštva i objave koje im često govore kako crkva nije u redu i kako trebaju izaći iz nje jer često Bog za njih ima nešto veliko. Zanimljivo je da u takvim proroštvima Bog uvijek za nekoga ima nešto veliko, a nikad malo. Takve aktivnosti mogu imati neku vrijednost, ali ne mogu zamijeniti odlaske u Božji dom.

Božji je dom mjesto zajedničkog slavljenja! Božji je narod narod slavljenja i obožavanja. Stari i Novi zavjet puni su primjera snažnog zajedničkog slavljenja i štovanja Gospodina.

Kada vam je teško i kada ste pod pritiskom, dođite među svete i zajedno s

njima slavite Isusa. Psalmist kaže: „*Neka te slave narodi, Bože, svi narodi neka te slave! Neka se vesele i kliču narodi, jer sudiš pravedno i narode vodiš na zemlji.*“ (**Psalam 67:4-5**)

Pismo je puno zajedničkih pobjeda koje je narod izvojevao kad je slavio i štovao Boga unatoč pritiscima i problemima. Sjetimo se samo Jošafatove pobjede nad Moapcima i Amoncima. Kada su se pouzdali u Jahvu i slavili ga, dobili su pobjedu. Jošafat se, kaže Pismo: „... *posavjetova s narodom i postavi Jahvine pjevače i hvalitelje koji će u svetom ruhu ići pred naoružanim četama i pjevati: „Slavite Jahvu jer je vječna ljubav njegova! Kad počeše klicati i pjevati pjesmu pohvalnicu, Jahve podiže zasjedu na Amonce, Moapce i na one iz Seirske gore koji su došli na Judu, te biše razbijeni...“* (**2. Ljetopisa 20:21-22**)

U Djelima apostolskim čitamo da kada bi Crkva zajedno hvalila Boga, zadobila bi naklonost i brojčano bi rasla: „*hvalili su Boga i radi toga uživali naklonost svega naroda. A Gospodin je svaki dan pripajao crkvi one koji se spasavaju.*“ (**Djela apostolska 2:47**)

„*Onamo ulaze plemena, plemena Jahvina, po Zakonu Izraelovu, da slave ime Jahvino. Ondje stoje sudačke stolice doma Davidova.*“ (**Psalam 122:4-5**)

U starozavjetnim vremenima starješine gradova sjedile su na vratima i slušali ljude i njihove probleme te presuđivali sporove i situacije između naroda, kao primjerice kada je Boaz okupio desetak starješina gradskih kako bi presudili i bili svjedoci razgovora između njega i Rutina skrbnika te blagoslovili

njegov brak s njom: „*Onda Boaz uze deset ljudi između starješina gradskih i reče: Posjedajte ovdje! I posjedaše...*“ (**Ruta 4:2**)

Ponekad je i sam kralj znao sjesti pokraj vrata kako bi pričao s narodom te donio razne odluke: „*Kralj ustade i sjede na vrata. Javiše to svemu narodu govoreći: Eno kralj sjedi na vratima! I sav narod dođe do kralja.*“ (**2. Samuel 19:4**). Propovijedi i proroštva bili su davani na vratima, kao u slučaju kod Nehemije ili Jeremije: „*Tada se skupi sav narod kao jedan čovjek na trg koji je pred Vodenim vratima. Rekoše književniku da donese knjigu Mojsijeva zakona što ga je Jahve dao Izraelu...*“ (**Nehemija 8:1**) „*Ovako mi reče Jahve: Idi i stani na vrata Sinova naroda na koja ulaze i izlaze kraljevi judejski, i na sva vrata jeruzalemska. Reci im: Čujte riječ Jahvinu, vi, kraljevi judejski i svi Judejci i Jeruzalemcima koji prilazite kroz ova vrata.*“ (**Jeremija 17:19-20**)

U Novom pak zavjetu vidimo kako je, među ostalim, crkva bila mjesto gdje su vjernici primali riječ i savjete svojih pastira i voditelja: „*Oni su bili postojani u apostolskoj nauci, zajedničkom životu...*“ (**Djela apostolska 2:42**) Sjetimo se samo Petrova govora na Dan pedesetnice i prvih obraćenja u Djelima apostolskim te života prve zajednice. Crkva je bila mjesto gdje su vjernici primali Riječ.

✦ **Pismo kaže da „vjera dolazi od propovijedanja, a propovijedanje biva riječju Kristovom“.**

Petar i Ivan imali su običaj odlaziti u hram svakoga dana na molitvu u devet sati **(Djela apostolska 3:1)** Imali su ustaljene navike odlazjenja u Božji dom. I kada bi odlazili i okupljali se, Bog je činio svoje djelo.

Kada su bili progonjeni i kada im je bilo zabranjeno propovijedati, zajedno su molili na određenome mjestu. Pismo kaže: „*Dok su molili, potrese se mjesto na kojemu bijahu okupljeni. Svi se napuniše Duha Svetoga te neustrašivo počеше navješćivati Riječ Božju.*“

(Djela apostolska 4:31) U izvješćima s Pavlovih misijskih putovanja čitamo da: „*Dok su prolazili kroz spomenute gradove, nalagali su im da vrše odredbe što su ih donijeli apostoli i starješine u Jeruzalemu. A crkve se utvrđivahu u vjeri i svaki dan bivahu brojnije...*“ **(Djela apostolska 16:4)** Pisac Hebrejima kaže: „*Slušajte svoje starješine i budite im podložni, jer oni bdiju nad vašim dušama kao oni koji imaju o tome dati račun! Neka to mogu učiniti veselo, a ne s uzdisajima, jer to za vas ne bi bila nikakva dobit.*“ **(Hebrejima 13:17)**

Jakov kaže ako je netko bolestan, neka pozove crkvene starješine i neka se oni mole nad njim. Crkvene starješine nisu vaši susjedi ili tko zna koji propovjednici ili prijatelji iz druge neke organizacije, već starješine koji se nalaze u crkvi – na određenome mjestu zajedničkih okupljanja.

★ **U teškim situacijama vjera nam ne može rasti izbjegavamo li sastanke Božjeg naroda.**

Dakle, crkva je i dalje mjesto zajedničkog okupljanja, slavljenja i primanja Božje riječi. Nova generacija izbjegava svaku naviku, ustaljeno vrijeme, red i postavljene autoritete pod nekakvim velom lažne duhovnosti, te kreira mistično kršćanstvo bez ikakvih granica, odgovornosti, navika i poslušnosti. Takve ovce bez pastira, koje napasaju same sebe po raznim internet stranicama, seminarima i kod duhovnih prijatelja sumnjivih motiva često završe razorenih života. Umjesto da dolaze u crkvu na slavljenje i slušanje Riječi, imaju svoje male privatne kućne grupe jer se ne žele podrediti Božjoj volji i doći na mjesto okupljanja Božjeg naroda.

Važno je dolaziti na crkvene sastanke – to je biblijski princip – Bog je uspostavio mjesto gdje vjernici mogu zajedno doći proslaviti Boga, čuti Riječ i dobiti vodstvo ili savjet od njegovih slugu. Zato izbjegavajte mjesta gdje nema vaših voditelja, izbjegavajte pozive na pjevanje ili savjetovanje pod nekakvim okolnostima u kojima crkva nije prisutna, gdje nisu prisutni voditelji – čim vas ljudi odvlače s crkvenih događanja, možete pretpostaviti da nešto nije s njima u redu bez obzira na to koliko oni izgledali “duhovno”.

► **3. U BOŽJEM DOMU VJERNICI RADE ZA OPĆE DOBRO, POTIČU MIR I NAPREDAK VJERNIKA I CRKVE**

„*Molite za mir Jeruzalemov! Blago onima koji tebe ljube! Neka bude mir u zidinama tvojim i pokoj u tvojim palačama! Radi braće i prijatelja svojih klicat ću: „Mir tebi!” radi Doma Jahve, Boga našega, za sreću tvoju ja ću moliti.*“ **(Psalam 122:6-9)**

Božji dom treba biti dom molitve, ali ne samo sebične molitve za mir i blagostanje već molitve za druge ljude. Kada dođete u crkvu, odnosno na mjesto okupljanja Božjeg naroda, ne dolazite prije svega radi ispunjenja svojih želja i potreba, već jedan od prioriteta neka vam bude da se brinete za dobrobit drugih ljudi i crkve općenito.

Osobno vjerujem kako bismo trebali učiniti sve što je u našoj moći da mjesto gdje se okupljamo postane mjesto napretka, blagostanja, a ponajviše mira među vjernicima: „*Neka bude mir u zidinama tvojim i pokoj u tvojim palačama.*“ (Psalam 122:7)

Neki si vjernici jednostavno ne mogu pomoći i često umjesto da mole za druge, mole za napredak crkve i umjesto da stvaraju mir, često šire po crkvi nezadovoljstvo, buntovnost i negativizam, i to zbog nezrelosti i nesređenih života. Jedan od razloga takvog ponašanja je njihova volja koja ne želi biti podređena Božjem redu ili istini koju čuju u crkvi, pa je i to jedan od razloga zašto su nemirni i šire svoj nemir, često ne razmišljajući o drugima, nego samo o sebi.

Pismo kaže da biste trebali radi braće i prijatelja vikati: „Mir tebi“, a ne stalno boriti se i razarati Kristovo tijelo raznim izmišljenim pričama i tračevima koji uznemiravaju Božji narod, a od kojih većina nije istinita. Radi Boga trebali biste moliti za sreću, a ne naslađivati se tuđoj nesreći (neki jednostavno ne mogu podnijeti nečiji uspjeh): „*Radi Doma Jahve, Boga našega, za sreću tvoju ja ću moliti.*“ (Psalam 122:9)

Mnoge, nažalost, ne zanima napredak kraljevstva, već samo njihov osobni napredak. Kada uspiju i kada ih Isus dotakne, zaborave na njega. Takvi će prije dati za nove cipele nego za nove traktate, prije će si kupiti novi auto ili neke krpice nego dati onima u potrebi: ali vaš stav trebao bi biti suprotan – učiniti sve da Crkva i Božje kraljevstvo napreduju u svakom pogledu. Potrebno je dati sve od sebe, kao primjerice David „*Pripremio sam, koliko sam mogao, za Dom svoga Boga zlata za zlatne stvari i srebra za srebrne... Iz ljubavi prema Bogu dajem još i svoga zlata i srebra za Dom svoga Boga, osim svega što sam pripremio za sveti Dom... Narod se veselio što su dragovoljno prilagali, jer su prilagali iskrena srca Jahvi...*“ (1. Ljetopisa 29:2,3,9)

Sjetimo se samo kako su u ranoj crkvi vjernici „*držali se zajedno i sve im bijaše zajedničko. Prodavali su pokretna i nepokretna dobra i dijelili svakome prema njegovoj potrebi.*“ (Djela apostolska 2:45) Rana je crkva bila Crkva koja je mislila o drugima i napretku Božjeg kraljevstva.

Što je s našim odnosima u crkvi? Psalmist nas zaklinje da učinimo sve što je moguće za mir u zidinama Jeruzalema. Koliko je samo važno imati mir u crkvi! Kako je teško čuti o

✦ **Pismo je puno zajedničkih pobjeda koje je narod izvojevao kad je slavio i štovao Boga unatoč pritiscima i problemima.**

podjelama u crkvi! Crkve u Hrvatskoj pune su svjedočanstava o obiteljskim porazima i razjedinjenosti te o raznim sebičnim podjelama pod velom „duhovnosti i brige“. Jesmo li mi mirotvorci u Hrvatskoj ili ispružena đavlova ruka? Isus je rekao *“blago mirotvorcima, jer će se zvati sinovi Božji”* (Matej 5:9)

Trebamo učiniti sve što je u našoj moći i donijeti mir. Apostol Pavao Korinćanima kaže: *„Uostalom, braćo, veselite se, usavršavajte se, opominjte se, budite složni i živite u miru, pa će Bog ljubavi i mira biti s vama!”* (2. Korinćanima 13:11) Efežanima je rekao: *„Nastojte sačuvati jedinstvo Duha, povezani mirom.”* (Efežanima 4:3)

Jedini način da očuvamo mir u crkvi jest da se usredotočimo na Boga, a svoje želje i potrebe stavimo u drugi plan. Vrijeme je da vjernici i pastori počnu živjeti u miru – pomozite nam da vas možemo voditi prema Božjem djelu. Nemojte nam odmagati stalno mrmrlajući na kavama i uznemiravajući slušatelje svojim bapskim pričama: *„Molimo vas, braćo, da poštuju one koji se trude među vama, koji upravljaju vama u Gospodinu, koji*

vas opominju. Iskazujte im izvanrednu ljubav zbog njihove službe! Živite međusobno u miru!” (1. Solunjanima 5:2-14)

Vrijeme je da odrastemo i postanemo zreli, odmaknemo od sebe taj nezadovoljan i sebičan duh koji uvijek kritizira i unosi nemir – vrijeme je da postanemo mirotvorci u njegovu Tijelu – jer to je Božje srce. Svi oni koji razaraju Božji hram – Crkvu – Bog će ih razoriti! I, na kraju, kakvo smo svjedočanstvo nespasjenima kada vide među nama nejedinstvo i razdore – zato molimo za druge, mir i za sreću njegove Crkve!

„Radi Doma Jahve, Boga našega, za sreću tvoju ja ću moliti.” (Psalam 122:9)

✦ **Što je s našim odnosima u crkvi? Psalmist nas zaklinje da učinimo sve što je moguće za mir u zidinama Jeruzalema.**

.....

Copyright©2007. Crkva cjelovitog evanđelja.

Sva prava pridržana. Nijedan dio ove publikacije ne smije se umnožavati, fotokopirati niti na bilo koji način reproducirati bez pismenog dopuštenja. Ispis ili prosljeđivanje putem elektroničke pošte za osobnu upotrebu ili prijatelje je dopušten.

.....

Ako želite financijski podržati izdavanje ovih propovijedi, svoj prigod možete uplatiti na broj žiro računa 2484008-1102460506 pri RBA ili

poštanskom uplatnicom na adresu Crkva cjelovitog evanđelja, Kneza Branimira 11, 10000 Zagreb s naznakom “za propovijedi”.